

ἀναθυμίασις. Ἀναθυμίαση, exhalation, Ἡράκλειτος A 15 (DK I 147,25-29) τὴν ἀρχὴν εἶναί φησι ψυχὴν, εἴπερ τὴν ἀναθυμίασιν ἐξ ἧς τᾶλλα συνίστησιν . . . τὴν μὲν τοῦ κόσμου ψυχὴν ἀναθυμίασιν ἐκ τῶν ἐν αὐτῷ ὑγρῶν . . . τῆς ἐν αὐτοῖς ἀναθυμιάσεως 12 Ζήνων τὴν ψυχὴν λέγει αἰσθητικὴν ἀναθυμίασιν.

ἀναιδής. Ἀναιδής/ἀναίσχυντος, shameless, Ἡράκλειτος 15 εἰ μὴ Διονύσῳ πομπὴν ἐποιοῦντο . . . ἀναιδέστατα εἰργαστ' ἄν.

ἀναιρεῖσθαι. Παίρνω/ἀποδέχομαι, take/accept, Ἐμπεδοκλῆς 3.7 ἄνθεα τιμῆς πρὸς θνητῶν ἀνελέσθαι. Πρβλ. λαμβάνειν, δέχεσθαι.

ἀναίσιμος (ἀντίθ. αἰσιμος). Ἀνάρμοστος/ἀπρεπής, unfitting/unseemly, Ἐμπεδοκλῆς 27 a οὐ στάσις οὐδέ τε δῆρις ἀναίσιμος ἐν μελέεσσιν.

ἀνακηδής 1. Ξένοιαστος/γαλήνιος, careless/at peace with oneself, Δημόκριτος 174 χαίρει τε καὶ ἔρρωται καὶ ἀνακηδής ἐστίν **2.** Ἀμελής/ἀδιάφορος, negligent/indifferent, Δημόκριτος 254 μάλλον ἀνακηδέες γίνονται.

ἀναλγησίη. Ἀναλγησία/ἀναισθησία, insensibility, Δημόκριτος 193 φρονήσιος ἔργον μέλλονσαν ἀδικίην φυλάξασθαι, ἀναλγησίης δὲ γενομένην μὴ ἀμύνασθαι.

ἀναλογία. Ἀναλογία (μαθηματική), proportion, Ἀρχύτας 2.6 ἐν ταῦτα <τᾱ> ἀναλογία συμπίπτει ἡμεν τὸ τῶν μειζόνων ὄρων διάστημα μεῖον, τὸ δὲ τῶν μειόνων μεῖζον 2.14 ἐν ταῦτα τᾱ ἀναλογία.

ἀναλοῦν. Δαπανῶ, expend, Δημόκριτος 280 οὐ πολλὰ τῶν σφετέρων ἀναλώσαντας.

ἀναμιμνήσκεσθαι. Ἐνθυμοῦμαι, remember, Δημόκριτος 174 ὅταν τευ ἀναμνησθῇ.